

ЮВІЛЕЙНІ ДАТИ

УДК 616. 1/9(092)(477)Дудченко

ДО 95-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ МАКСИМА АНДРІЙОВИЧА ДУДЧЕНКА

ВІТАННЯ ЮВІЛЯРУ

26 серпня 2014 року виповнилося 95 років від дня народження і 75 років лікарської, наукової, педагогічної і трудової діяльності доктора медичних наук, професора кафедри внутрішньої медицини № 1 Максима Андрійовича Дудченка.

Народився Максим Андрійович Дудченко на Дніпропетровщині, в селі Чернявщина в селянській сім'ї (батько – Андрій Онисимович Дудченко, мати – Устина Данилівна Базай) передостанньою четвертою дитиною, у важкий 1919 рік у розпал громадянської війни.

У 1939 році після закінчення з відзнакою Чорноглазівської середньої школи Дніпропетровської області М. А. Дудченко вступив до Військово-медичної академії ім. Кірова у м. Ленінграді. У роки Великої Вітчизняної війни, під час блокади Ленінграду, поєднував навчання з роботою в клініках академії, приймав участь у захисті міста, за що був нагороджений медаллю «За оборону Ленінграду».

У 1943 році, у зв'язку з успішним закінченням академії, йому було присвоєно позачергове звання капітана медичної служби, і Максим Андрійович був направлений лікарем на Воронежський фронт, а з 1944 року – призначений дивізіонним лікарем. Приймав участь у бойових діях на Курській дузі, під Вінницею, у форсуванні Вісли.

Після закінчення війни Максим Андрійович навчався на командному факультеті Військово-медичної академії ім. С. М. Кірова, в подальшому продовжував служити в частинах і об'єднаннях Радянської армії і удосконалювати свою лікарську майстерність на курсах підвищення кваліфікації, які проходили в клініках під керівництвом академіків М. Д. Стражеска, М. С. Молчанова, В. А. Бейера (клініка С. П. Боткіна) та ін. За участь у Великій Вітчизняній війні був нагороджений орденами Червоного Прапора, Вітчизняної війни I і II ступеня, Червоної Зірки та 14 медалями.

З 1950 по 1960 роки Максим Андрійович працював начальником медичного відділення Трускавецького військового клінічного санаторію, де одночасно керував науково-експериментальною лабораторією. В 1957 році він захистив кандидатську дисертацію на тему «Лікування хворих з сечокам'яною хворобою на курорті Трускавець».

У роки освоєння цілини у Казахстані були відкриті нові навчальні заклади. У 1960 році Максим Андрійович був обраний за конкурсом завідувачем кафедри факультетської терапії Актюбінського

медичного інституту. В 1971 році захистив докторську дисертацію з проблем лікування хронічного гломерулонефрита, науковим консультантом якої був академік М. С. Молчанов. У 1973 році йому присвоєно вчене звання професора. В період роботи на кафедрі часто прикомандировувався на факультети підвищення кваліфікації, кафедри в клініках, якими керували академіки І. А. Касирський, А. В. Нестеров, Є. М. Тареев, П. В. Вотчал, М. С. Молчанов.

З самого початку створення кафедри М. А. Дудченком як керівником, в її роботу були закладені основні принципи щодо ретельного відбору і підготовки науково-педагогічних кадрів, втіленню передових методів навчання студентів, створенню учбової, науково-дослідницької та матеріальної бази. Ці принципи в роботі кафедри зберігаються і на сьогоднішній день.

Так постійно вдосконалювалися питання підвищення якості навчального процесу з дотриманням принципу роботи студентів у ліжка хворого, з використанням усіх наочних і технічних засобів навчання та індивідуального підходу в навчанні кожного студента.

Багато провідних вчених академії розпочинали свій професійний, педагогічний і науковий шлях саме на кафедрі факультетської терапії (зараз внутрішньої медицини № 1) під керівництвом

ЮВІЛЕЙНІ ДАТИ

професора Максима Андрійовича Дудченка. Це ректор академії професор В. М. Ждан; професор Є. О. Воробійов, який очолював кафедру з 1990 по 2011 роки і успішно продовжував розвивати кращі традиції кафедри; професори Ю. М. Казаков, М. М. Потяженко, М. С. Расін, Ю. М. Гольденберг, К. В. Бажан, С. К. Кулішов; доценти Л. А. Звягінцева, Є. М. Кітура, Н. Г. Третяк, О. В. Новак, С. І. Сорокіна, Т. І. Шевченко, Г. В. Волченко та інші.

Максим Андрійович до цього часу активно продовжує працювати на кафедрі. Проводить практичні заняття із студентами, клінічні обходи хворих, клінічні та патологоанатомічні конференції, видає патенти, монографії, навчально-методичні посібники. За сумлінну працю по розвитку охорони здоров'я, підготовку майбутніх лікарів професор М. А. Дудченко нагороджений Грамотою Президії Верховної Ради УРСР (1981), орденом Богдана Хмельницького (1999), Почесною грамотою та Пам'ятною медаллю С. П. Боткіна, орденом «За заслуги III ст. » (2008), неодноразово нагороджувався грамотами Обласної

ради народних депутатів, грамотами обласного відділу охорони здоров'я.

Микола Михайлович Амосов сказав «Учитель і лікар – два зайняття, для яких любов до людей обов'язкова якість». Це висловлювання в повній мірі відображує основний сенс життя Максима Андрійовича.

Ми всі безмежно пишаємось тим, що нам випало велике щастя працювати з такою людиною.

Живіть, творіть, вельмишановний ювіляре! Несіть нам радість спілкування!

Від усього серця колектив кафедри внутрішньої медицини № 1, ректорат академії, співробітники, студенти, редакція журналу «Вісник проблем біології і медицини» вітають Максима Андрійовича Дудченка з ювілеєм! Зичимо невичерпної енергії, міцного здоров'я, творчого потенціалу та злагоди в родинному колі!

Стаття надійшла 22. 08. 2014 р.